

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita Menæ Diaconi monachi in Raythu. Capvt. CXVIII.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55433)

De Fratре Demoniacо ab Abbate Andrea
sanato.

C A P V T C X V I I .

FRater quidam dæmonium habens accedens ad Abbatem Symeonem Stylicem in admirabilem montem, rogans, ut pro se oraret, & effugaret, ab eo dæmonem. Dixit ei Abbas Symeon. Vbi moraris? Qui ait: in Raythu. Ad quem senex; Miror, inquit, frater, cur tanto te labore fatigaueris, tantumque itineris peregeris, ut venires ad me peccatorem hominem, cum tales, & tantos patres habeas in monasterio tuo. Vade igitur ad Abbatem, Andream, & roga illum, ut oret pro te, & statim curabit te. Venit igitur frater in Raythu, & sicut sibi mandauerat beatus Symeon, prostravit se illi rogans, & dicens: Ora pro me, pater. Dixit ei Abbas Andreas: Accepit gratiam huius curationis Abbas Symeon. Cumque fecisset orationem, continuo mundatus est frater, & gratias reddidit Deo.

¶ Ecce quomodo Sancti in virtute Dei sanitates conferunt.

Vita Mene Diaconi monachi in Raythu.

C A P V T C X V I I .

NArrauit nobis Abbas Sergius in Raythu de fratre quodam illic diacono, Mena nomine, & ait: Cum exisset aliquando Mena ad ministeriū, ieuersus est ad seculū. Quid autem illi contigerit, nescimus, nisi quia reliquit monasticū habitū, & secularis effectus est. Post multū vero temporis profectus est Theopolim, & cum rediret Seleuciam, vidit monasteriū sancti Abbatis Symeonis

nis Stylitæ de longe, & ait intra se: Ascendā, & videbo magnum Symeonem: nunquam enim eum viderat. Euntem verò, & iam cœnobio appropinquantem vt vidit Abbas Symeon, diuinitus agnoscens quòd esset monachus, & quia diaconus ordinatus fuisset, vocauit ministrum suum dicens: Affer huc forfices. Cumque attulisset, ait illi: Benedictus Dominus; Tonde illum, ostendens eum digito. Erant enim ibi multi circa columnā. Adnatus autem ille in verbo senis, simulque timore magno comprehensus, suscepit¹ tonsuram nihil omnino loquens. Intellexit enim, quia Deus reuelasset seni de se. Cùm minister ergo tondisset illū, ait ei magnus Symeon: Fac orationem Diaconi. Et cùm orasset, ait illi iterum: Perge in Raythu, vnde etiam existi. Dicente autem illo, se verecundari, patrūque aspectus ferre nō posse, rursus ait illi Abbas Symeon: Crede mihi, fili, quia vereri omnino non debes; hilari enim facie, & grato animo te suscipient Patres, gaudiūque illis fiet & exultatio in cōuersione tua. Et hoc autē scito, fili, quia Deus signū in te facturus est, vt agnoscas, quoniam ignouit tibi illius immensa, & ineffabilis bonitas peccatum istud. Venientem igitur in Raythu supinis manibus exceperunt patres, miseruntque ipsum in sanctum sacrarium. Quadam igitur die Dominica cū ferret² sanctum, & viuificum sanguinem magni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi, continuò exijt oculus eius vnus. Atque ex hoc³ signo cognouerunt Patres, quia ignouisset illi Deus peccatum istud, iuxta verbum magni Symeonis.

¹ Vides quòd etiam antiquitus monachi tondebantur?

² Ecce quomodo in sacra Eucharistia est sanctus & viuificans

*uiuificus sanguis magni Dei & Saluatoris nostri
Iesu Christi.*

*3 Habes ex hoc loco, monachum non debere dimittere
institutum suum. Quod si facit, valde peccat.*

*De dæmone, qui in habitu monachi profectus est
ad cellam cuiusdam senis in Raythu.*

C A P V T. CXIX.

DICEBAT nobis Abbas Eusebius Presbyter eiusdem monasterij Raythu, cum ad illum venissemus, quod dæmon in habitu monachi profectus fuit ad cellam senis, & cum pulsasset ianuam, aperuit senex, & dixit illi: Ora. Dæmon autem ait. Et nunc & semper, & in secula seculorum. Amen. Senex autem iuratus dixit: Ora. Et dæmon similiter ait: Nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen. Tunc senex edixit: Gloria patri, & filio, & Spiritui sancto, etiam nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen. Hoc autem cum dixisset senex, dæmon quæ vim passus ab igne, euauit.

*De Tribus monachis mortuis inuentis à
piscatoribus Pharenitis.*

C A P V T CXX.

NARRAVERUNT nobis, Pharonitæ piscatores, dicentes: Die quadam iuimus in Buchrin trans mare rubrum, & cum plurimos pisces cœpissimus, reuersi sumus, & reuimus prope Perelium. Volentesque transfreare in Raythu, prohibiti sumus à ventis contrariis, ac maris tempestate detenti sumus per dies nonaginta. Venientes autem in quoddam maximum desertum, inuenimus subter vnum saxum tres Anachoritas defunctos, indutos collobijs de sibi-

no-me-